



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 308

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 martie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367 din Codul penal	2-5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
348. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 293/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 martie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19	6-7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 35**

din 19 ianuarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367 din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367 din Codul penal, excepție ridicată de Marius Tiberiu Topală în Dosarul nr. 515/105/2014 al Tribunalului Prahova — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 292D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, asistat de avocatul Gheorghe Dragomir, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, pentru argumentele invocate în fața Tribunalului Prahova — Secția penală și dezvoltate pe larg în notele scrise depuse la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 460 din 5 iulie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 22 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 515/105/2014, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 367 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Marius Tiberiu Topală cu ocazia soluționării unei cauze penale privind trimiterea în judecată pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, infracțiune prevăzută de dispozițiile art. 7 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 367 din Codul penal încalcă egalitatea în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, dreptul la un proces echitabil, legalitatea pedepsei prin raportare la principiul legalității, dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori și dreptul la un recurs efectiv. În acest sens, arată că, „potrivit exigențelor legiferării, în raport de principiul supremației legii fundamentale, legea trebuie să fie conformă așezământului constituțional, pe de o parte, iar, pe de altă parte, norma legală trebuie să reglementeze modelul comportamental într-o manieră previzibilă, cu suficientă claritate, astfel încât destinatarul normei să aibă reprezentarea clară a

obligațiilor și prohibițiilor care îi guvernează conduita și să se poată conforma dispoziției legale, respectiv redactarea acesteia să evite incertitudinea, confuziile, dificultățile de interpretare”, care produc consecința încălcării dreptului la un proces echitabil, prin soluții diferite date unor situații juridice identice. Totodată, față de funcția normativă a dreptului — de conservare, apărare și garantare a valorilor fundamentale ale societății, în raport cu exigențele constituționale și ale principiului proporționalității, individualizarea legală a pedepselor privește, concomitent, între altele, protecția valorilor sociale concrete, a drepturilor și a libertăților fundamentale, subsumat principiului egalității în fața legii, pe de o parte, iar, pe de altă parte, realizarea principiului *ne bis in idem*, în principal, ca exigență normativă și, corelativ, în realizarea actului de justiție. Consideră că „art. 367 din noul Cod penal preia, cu anumite limite, mai multe infracțiuni din legea penală anterioară care incriminau în mod specific asocierile criminale prin fapte de pluralitate constituită în vederea săvârșirii de infracțiuni, sub acest aspect norma de incriminare menționată fiind, în parte, corespondentul art. 167, art. 323 și al art. 357 din Codul penal din 1969, al art. 7 și al art. 8 din Legea nr. 39/2003 și al art. 19 din Legea nr. 51/1991”. Subliniază „lipsa identității cu privire la definirea grupului infracțional organizat prin legile penale succesive”, deși toate reglementările menționate se raportează la noțiunea de „grup infracțional organizat”. Însă, „pe când vechea reglementare definea grupul infracțional organizat ca fiind grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat, în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni grave, pentru a obține direct sau indirect un beneficiu financiar sau alt beneficiu material, noua reglementare definește grupul infracțional organizat ca fiind grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni”. Așadar, deosebirea dintre vechea definiție și definiția nouă este dată de scopul urmărit de grupul infracțional organizat, legea anterioară determinând acest scop ca fiind „comiterea uneia sau mai multor infracțiuni grave”, pe când, potrivit legii noi, scopul grupului constă în „comiterea uneia sau mai multor infracțiuni”. Prin urmare, în raport cu această deosebire semnificativă, infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, potrivit noului Cod penal, poate exista și în acele situații în care infracțiunea pe care membrii grupului urmăresc să o săvârșescă prezintă o gravitate redusă. Sub acest aspect, observă că infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat este reglementată într-o variantă tip și o variantă agravată. În varianta tip, reglementată de prevederile art. 367 alin. (1) din Codul penal, norma de incriminare prevede limita maximă a pedepsei închisorii de 5 ani. Însă, în condițiile în care scopul grupului nu se mai raportează la infracțiuni grave, ci la orice infracțiune, scopul concret poate privi una sau mai multe infracțiuni, din numărul mare de infracțiuni reglementate prin noul Cod penal, în cazul cărora limita maximă a pedepsei închisorii stabilite prin norma de incriminare se situează sub limita de 5 ani prevăzută de dispozițiile alin. (1) al art. 367 din Codul penal. Pe de altă parte, în varianta agravată, reglementată prin prevederile alin. (2) al art. 367 din Codul

penal, limita superioară a pedepsei închisorii este de 10 ani, în situația în care infracțiunea care intră în scopul grupului infracțional organizat este sancționată de legea penală cu pedeapsa detențiunii pe viață sau cu închisoarea mai mare de 10 ani. Limita de 10 ani se raportează la un număr foarte mare de infracțiuni, fiecare dintre acestea privind un pericol social distinct, diferit sub aspectul gravității. Consideră că, în condițiile în care limita maximă a pedepsei închisorii stabilite prin dispozițiile art. 367 alin. (1) din Codul penal — de 5 ani — este mai mare decât limita maximă a pedepselor prevăzute pentru infracțiunile care intră în scopul grupului, se creează o discriminare negativă. Pe de altă parte, în condițiile în care limita maximă a pedepsei închisorii stabilite prin dispozițiile art. 367 alin. (2) din Codul penal — de 10 ani — este mai mică decât limita maximă a pedepselor prevăzute pentru infracțiunile care intră în scopul grupului infracțional organizat, se creează o discriminare pozitivă. De asemenea, susține că fapta incriminată prin prevederile art. 367 din Codul penal nu constituie, în realitate, o infracțiune autonomă, de sine stătătoare, ci o circumstanță agravantă în cazul comiterii acelor infracțiuni care, în raport cu natura lor, pot fi săvârșite de către o singură persoană. Astfel, având în vedere incidența circumstanței agravante referitoare la săvârșirea faptei de trei sau mai multe persoane împreună, atât în cazul pluralității naturale, cât și în cazul pluralității constituite sau al participației penale, regimul sancționator este prevăzut de norma incriminatoare. Drept urmare, consideră că aplicarea regulilor privind concursul de infracțiuni, potrivit prevederilor art. 367 alin. (3) din Codul penal, presupune aplicarea a două pedepse pentru aceeași faptă, cu încălcarea evidentă a principiului *ne bis in idem*.

7. **Tribunalul Prahova — Secția penală** nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere exprimat anterior și reținut în Decizia Curții Constituționale nr. 17 din 19 ianuarie 2016, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 367 din Codul penal, care au următorul cuprins: „(1) Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Când infracțiunea care intră în scopul grupului infracțional organizat este sancționată de lege cu pedeapsa detențiunii pe viață sau cu închisoarea mai mare de 10 ani, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(4) Nu se pedepesc persoanele care au comis faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2), dacă denunță autorităților grupul infracțional organizat, înainte ca acesta să fi fost descoperit și să se fi început săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile care intră în scopul grupului.

(5) Dacă persoana care a săvârșit una dintre faptele prevăzute în alin. (1)—(3) înlesnește, în cursul urmăririi penale, aflarea adevărului și tragerea la răspundere penală a unuia sau mai multor membri ai unui grup infracțional organizat, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(6) Prin grup infracțional organizat se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei, raportat la art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportat la prevederile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 4 referitor la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori din Protocolul nr. 7 la Convenție și ale art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție, respectiv raportat la prevederile art. 7 referitor la egalitatea în fața legii, ale art. 8 privind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 9 referitor la dreptul la libertatea persoanei și ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că pluralitatea constituită este o formă a pluralității de infractori — alături de pluralitatea naturală și de pluralitatea ocazională (participația penală) —, creată prin asocierea sau gruparea mai multor persoane în vederea săvârșirii de infracțiuni.

15. Curtea observă că, spre deosebire de celelalte două forme ale pluralității de infractori, pluralitatea constituită se caracterizează prin aceea că ia naștere prin simplul fapt al asocierii sau grupării mai multor persoane în vederea săvârșirii de infracțiuni — indiferent dacă această asociere sau grupare a fost sau nu urmată de punerea în practică a vreunui dintre proiectele infracționale —, fiind incriminată prin voința legiuitorului tocmai din cauza caracterului periculos al grupării, care este structurată, de regulă, în trepte sau niveluri de comandă, cu sarcini precise, ierarhizări exacte, disciplină și subordonare. Condițiile de existență a pluralității constituite sunt următoarele: a) să existe o grupare de mai multe persoane; b) gruparea să fie constituită pe o anumită perioadă de timp, să nu aibă caracter ocazional; c) gruparea să aibă un program infracțional și o structură ierarhică.

16. Având în vedere necesitatea combaterii acestor structuri infracționale, Curtea reține că noul Cod penal a incriminat fapta de constituire a unui grup infracțional organizat în dispozițiile art. 367. Așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, incriminarea instituită prin prevederile art. 367 din Codul penal a preluat atât dispozițiile art. 7 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 29 ianuarie 2003) — în reglementarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012) —, cât și pe cele ale art. 323 din Codul penal din 1969 și ale art. 8 din Legea nr. 39/2003. Acest aspect este subliniat și în expunerea de motive a Codului penal, în care se arată că, în privința grupărilor infracționale, noul Cod urmărește să renunțe la paralelismul existent înainte de intrarea sa în vigoare între textele care incriminează acest gen de fapte (grup infracțional organizat, asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, complot, grupare teroristă) în favoarea instituirii unei incriminări-cadru — constituirea unui grup infracțional organizat — cu posibilitatea menținerii ca incriminare distinctă a asociației teroriste, dat fiind specificul acesteia (Decizia nr. 393 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, paragrafele 33 și 34, și Decizia nr. 823 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 5 aprilie 2018, paragraful 17).

17. Spre deosebire de vechea reglementare din Codul penal din 1969 și din Legea nr. 39/2003, alin. (6) al art. 367 din Codul penal definește „grupul infracțional organizat” ca fiind „*grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni*”, astfel că extinde sfera noțiunii de grup infracțional organizat față de cum era aceasta definită prin dispozițiile art. 2 lit. a) din Legea nr. 39/2003, potrivit cărora grupul infracțional organizat era — în înțelesul legii menționate — „*grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, care există pentru o perioadă și acționează în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni grave, pentru a obține direct sau indirect un beneficiu financiar sau alt beneficiu material; nu constituie grup infracțional organizat grupul format ocazional în scopul comiterii imediate a uneia sau mai multor infracțiuni și care nu are continuitate sau o structură determinată ori roluri prestabilite pentru membrii săi în cadrul grupului*”.

18. Curtea constată că acțiunile prevăzute de dispozițiile alin. (1) al art. 367 din Codul penal ca modalități alternative de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, respectiv inițierea, constituirea, aderarea sau sprijinirea, sunt identice cu acțiunile care constituiau elementul material al infracțiunilor prevăzute de art. 323 din Codul penal din 1969 și de art. 7 alin. (1) și art. 8 din Legea nr. 39/2003.

19. Astfel, Curtea reține că prin „inițiere” se înțelege punerea în aplicare a planului de organizare a unui grup infracțional, ceea ce presupune planificarea acțiunii și contactarea unor persoane care trebuie convinse de avantajele pe care le poate produce activitatea ilicită concertată, sancționarea efectivă a inițiatorului fiind posibilă doar dacă acțiunile acestuia conduc la constituirea grupului. Acțiunea de „constituire” presupune asocierea efectivă a trei sau mai multor persoane, prin realizarea acordului de voință pentru a organiza un grup care să pregătească și să pună în aplicare planurile săvârșirii uneia sau mai multor infracțiuni. „Aderarea” presupune intrarea efectivă a făptuitorului ca membru într-un grup care preexistă, chiar dacă nu cunoaște în detaliu planul acestuia. Aderarea poate fi și tacită, aceasta putând reieși din activitățile desfășurate în cadrul grupului. „Sprijinirea” presupune un ajutor dat grupului de către o persoană din afara acestuia.

20. Curtea constată că, potrivit dispozițiilor alin. (3) al art. 367 din Codul penal, dacă faptele prevăzute ca modalități alternative de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni, atunci se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

21. Având în vedere că infracțiunea sau infracțiunile care intră în scopul grupului infracțional organizat presupun acte materiale decât fapta incriminată de prevederile art. 367 din Codul penal, Curtea apreciază că principiul *ne bis in idem* —

consacrat de prevederile art. 4 referitor la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori din Protocolul nr. 7 la Convenție — nu este incident. Totodată, reținerea — într-o anumită cauză — a prevederilor art. 367 din Codul penal, care incriminează fapta de constituire a unui grup infracțional organizat, nu exclude incidența formei agravate a infracțiunii/infracțiunilor scop a/ale respectivului grup. Pe de altă parte, existența grupului infracțional organizat nu presupune ca infracțiunea scop să fie săvârșită în condiții de pluralitate de infractori.

22. Prin urmare, Curtea nu poate reține criticile autorului excepției de neconstituționalitate, în sensul că aplicarea regulilor privind concursul de infracțiuni, potrivit dispozițiilor art. 367 alin. (3) din Codul penal, ar presupune aplicarea a două pedepse pentru aceeași faptă, cu încălcarea principiului *ne bis in idem*, precum și că fapta incriminată prin prevederile art. 367 din Codul penal nu constituie, în realitate, o infracțiune autonomă, ci o circumstanță agravantă în cazul comiterii acelor infracțiuni care, în raport cu natura lor, pot fi săvârșite de către o singură persoană.

23. De asemenea, Curtea apreciază că evaluarea pericolului social abstract în vederea stabilirii limitelor speciale ale pedepsei pentru forma tip și cea agravată ale infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat — reglementate de dispozițiile art. 367 alin. (1) și (2) din Codul penal — reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului și nu constituie un aspect de neconstituționalitate. Astfel fiind, nu pot fi reținute nici criticile potrivit cărora, în cazul în care limita maximă a pedepsei închisorii stabilite prin dispozițiile art. 367 alin. (1) din Codul penal — de 5 ani — este mai mare decât limita maximă a pedepselor prevăzute pentru infracțiunile care intră în scopul grupului infracțional organizat, se creează o discriminare negativă, iar, în situația în care limita maximă a pedepsei închisorii stabilite prin dispozițiile art. 367 alin. (2) din Codul penal — de 10 ani — este mai mică decât limita maximă a pedepselor prevăzute pentru infracțiunile care intră în scopul grupului, se creează o discriminare pozitivă.

24. Așadar, dispozițiile art. 367 din Codul penal nu aduc nicio atingere principiului egalității în drepturi, întrucât, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, prevederile art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, paragraful 19, Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, paragraful 21, Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 5 mai 2017, paragraful 23, Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 2 mai 2017, paragraful 23, și Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.000 din 18 decembrie 2017, paragraful 28).

25. Având în vedere cele arătate mai sus, Curtea constată că dispozițiile art. 367 din Codul penal nu au o formulare ambiguă, clară sau imprevizibilă, astfel că nu încalcă cerințele de claritate, precizie și previzibilitate a legii, cerințe impuse de prevederile constituționale ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei raportat la art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, precum și de dispozițiile art. 7 referitor la principiul legalității incriminării și pedepsei din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Există un proces

fiesc prin care regulile răspunderii penale se clarifică în mod gradual, pe calea interpretării judiciare, de la un caz la altul, singura condiție ce se cere îndeplinită fiind aceea ca rezultatul acestui proces de clarificare, de lămurire a conținutului normei, să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil.

26. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia art. 7 paragraful 1 din Convenție referitor la principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*), care, pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni, prevede și principiul potrivit căruia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie. Rezultă, astfel, că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Totodată, Curtea de la Strasbourg a statuat că noțiunea de „drept” folosită la art. 7 corespunde celei de „lege” care apare în alte articole din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi cele ale accesibilității și previzibilității (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coëme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi — SRL și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei (nr. 2)*, paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91). Principiul

previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă.

27. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a Statelor membre. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, și hotărârile pronunțate în cauzele *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris*, paragraful 141, și *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93, citate anterior).

28. În ceea ce privește critica autorului excepției raportată la prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care consacră dreptul la un proces echitabil, respectiv la prevederile art. 8 privind dreptul la un recurs efectiv din Declarație, Curtea observă că textele din tratatele internaționale invocate nu sunt aplicabile în cauza de față, obiectul excepției de neconstituționalitate fiind o normă de drept penal substanțial, și anume o normă de incriminare, iar nu o reglementare de drept procesual penal, de natură a avea incidență în materia garanțiilor procesului echitabil.

29. Ținând cont de cele arătate mai sus, Curtea nu poate reține nici încălcarea prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție, respectiv prevederile art. 7 referitor la egalitatea în fața legii din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

30. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Tiberiu Topală în Dosarul nr. 515/105/2014 al Tribunalului Prahova — Secția penală și constată că dispozițiile art. 367 din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 ianuarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 293/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 martie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

Ținând seama de măsurile adoptate prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 20/2021 privind stabilirea unor măsuri necesare a fi aplicate în contextul pandemiei de COVID-19 și aprobarea listei țărilor/zonelor/teritoriilor de risc epidemiologic pentru care se instituie măsura carantinei asupra persoanelor care sosesc în România din acestea, în contextul pandemiei de COVID-19,

având în vedere faptul că evaluarea realizată în baza factorilor de risc prevăzuți la art. 3 alin. (4) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, indică necesitatea menținerii unui răspuns amplificat la situația de urgență determinată de răspândirea noului coronavirus, aspecte materializate în cuprinsul documentului intitulat „Analiza factorilor de risc privind managementul situației de urgență generate de virusul SARS-CoV-2 pe teritoriul României la data de 23.03.2021”, întocmit la nivelul Centrului Național de Conducere și Coordonare a Intervenției,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 293/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 martie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 11 martie 2021, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), după punctul 2 se introduc cinci noi puncte, punctele 2¹—2⁵, cu următorul cuprins:

„2¹. În toate localitățile, unde incidența cumulată la 14 zile este mai mare de 4 și mai mică sau egală cu 7,5/1.000 de locuitori, se interzice circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei în zilele de vineri, sâmbătă și duminică în intervalul orar 20,00—5,00, cu următoarele excepții:

a) deplasarea în interes profesional, inclusiv între locuință/gospodărie și locul/locurile de desfășurare a activității profesionale și înapoi;

b) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță, precum și pentru achiziționarea de medicamente;

c) deplasări în afara localităților ale persoanelor care sunt în tranzit sau efectuează călătoriile al căror interval orar se suprapune cu perioada interdicției, cum ar fi cele efectuate cu avionul, trenul, autocare sau alte mijloace de transport de persoane, și care poate fi dovedit prin bilet sau orice altă modalitate de achitare a călătoriei;

d) deplasarea din motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copilului, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități ori decesul unui membru de familie;

2². În toate localitățile, unde incidența cumulată la 14 zile depășește 7,5/1.000 de locuitori, se interzice circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei în intervalul orar 20,00—5,00, cu următoarele excepții:

a) deplasarea în interes profesional, inclusiv între locuință/gospodărie și locul/locurile de desfășurare a activității profesionale și înapoi;

b) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță, precum și pentru achiziționarea de medicamente;

c) deplasări în afara localităților ale persoanelor care sunt în tranzit sau efectuează călătoriile al căror interval orar se

suprapune cu perioada interdicției, cum ar fi cele efectuate cu avionul, trenul, autocare sau alte mijloace de transport de persoane, și care poate fi dovedit prin bilet sau orice altă modalitate de achitare a călătoriei;

d) deplasarea din motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copilului, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități ori decesul unui membru de familie;

2³. Măsurile instituite în localitățile prevăzute la pct. 2¹ nu se aplică dacă incidența cumulată la 14 zile este mai mică sau egală cu 3,5/1.000 de locuitori, iar cele instituite în localitățile prevăzute la pct. 2² nu se aplică dacă incidența cumulată la 14 zile este mai mică sau egală cu 7/1.000 de locuitori;

2⁴. În toate localitățile se permite circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei, în perioada 27 martie—28 martie 2021, în intervalul orar 18,00—22,00 pentru deplasarea și participarea la serviciile religioase oficiate pentru sărbătoarea Pesah;

2⁵. În toate localitățile se permite circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei, în perioada 3 aprilie—4 aprilie 2021, în intervalul orar 20,00—2,00 pentru deplasarea și participarea la slujbele religioase;”.

2. La articolul 2, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru verificarea motivului deplasării în interes profesional, prevăzut la alin. (1) pct. 2 lit. a), pct. 2¹ lit. a) și pct. 2² lit. a), persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, legitimația de serviciu sau adeverința eliberată de angajator ori o declarație pe propria răspundere, completată în prealabil.

(3) Pentru verificarea motivului deplasării în interes personal, prevăzut la alin. (1) pct. 2 lit. b)—d), pct. 2¹ lit. b)—d) și pct. 2² lit. b)—d), persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, o declarație pe propria răspundere, completată în prealabil.”

3. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) În condițiile art. 5 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, se instituie obligația pentru operatorii economici care desfășoară activități de comerț/prestări de servicii în spații închise și/sau deschise, publice și/sau private, să își organizeze și să își desfășoare activitatea în intervalul orar 5,00—21,00.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în intervalul orar 21,00—5,00, operatorii economici pot activa doar în relația cu operatorii economici cu activitate de livrare la domiciliu.

(3) În condițiile art. 5 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, se instituie obligația pentru operatorii economici care desfășoară activități de comerț/prestări de servicii în spații închise și/sau deschise, publice și/sau private, să își organizeze și să își desfășoare activitatea în zilele de vineri, sâmbătă și duminică în intervalul orar 5,00—18,00, în toate localitățile unde incidența cumulată la 14 zile este mai mare de 4 și mai mică sau egală cu 7,5/1.000 de locuitori.

(4) În condițiile art. 5 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare, se instituie obligația pentru operatorii economici care desfășoară activități de comerț/prestări de servicii în spații închise și/sau deschise, publice și/sau private, să își organizeze și să își desfășoare activitatea în intervalul orar 5,00—18,00, în toate localitățile unde incidența cumulată la 14 zile depășește 7,5/1.000 de locuitori.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3) și (4), în intervalul orar 18,00—5,00, operatorii economici pot activa doar în relația cu operatorii economici cu activitate de livrare la domiciliu.

(6) Măsurile prevăzute la alin. (3) nu se aplică dacă incidența cumulată la 14 zile este mai mică sau egală cu 3,5/1.000 de locuitori, iar cele de la alin. (4) nu se aplică dacă incidența cumulată la 14 zile este mai mică sau egală cu 7/1.000 de locuitori.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), (3) și (4), unitățile farmaceutice, benzinăriile, operatorii economici cu activitate de livrare la domiciliu, precum și operatorii economici din domeniul transportului rutier de persoane care utilizează autovehicule cu capacitate mai mare de 9 locuri pe scaune, inclusiv locul conducătorului auto, și cei din domeniul transportului rutier de mărfuri care utilizează autovehicule cu masa maximă autorizată de peste 2,4 tone își pot desfășura activitatea în regim normal de muncă, cu respectarea normelor de protecție sanitară.”

4. La articolul 10, după punctul 1 se introduc două noi puncte, punctele 11 și 12, cu următorul cuprins:

„11. se suspendă activitatea operatorilor economici desfășurată în spații închise în domeniul sălilor de sport și/sau fitness în localitățile unde incidența cumulată la 14 zile este mai mare de 4/1.000 de locuitori;

12. măsura prevăzută la pct. 11 nu se aplică în toate localitățile unde incidența cumulată la 14 zile este mai mică sau egală cu 3,5/1.000 de locuitori;”.

5. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Prin *incidența cumulată la 14 zile* se înțelege incidența cumulată a cazurilor calculată pe un interval de 14 zile,

cuprins între a 17-a zi și a 3-a zi, anterioare datei în care aceasta se realizează, prin raportare la cifra reprezentând suma persoanelor cu domiciliul sau reședința în localitatea de referință, comunicată comitetului județean/al municipiului București pentru situații de urgență de către Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin structurile teritoriale județene, în prima zi lucrătoare a săptămânii, la ora 16,00. Cifra comunicată de către Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date prin structurile teritoriale județene este utilizată ca referință pentru întreaga perioadă de timp până la furnizarea unui nou set de date actualizate și se transmite și Serviciului de Telecomunicații Speciale.

(2) Constatarea încadrării în limitele incidenței cumulate la 14 zile, astfel cum este calculată la alin. (1), în vederea punerii în aplicare a măsurilor stabilite în prezenta hotărâre, se realizează în maximum 48 de ore de la atingerea acestora, prin hotărâre a comitetului județean/al municipiului București pentru situații de urgență, pe baza analizelor prezentate de direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, iar măsurile se aplică pentru o perioadă de 14 zile, urmând a fi reevaluate la finalul acesteia.

(3) Direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București calculează zilnic, pentru fiecare localitate din zona de competență, incidența cumulată a cazurilor la 14 zile, astfel cum este calculată potrivit dispozițiilor alin. (1), și prezintă comitetului județean/al municipiului București pentru situații de urgență analiza rezultată în cel mult 24 de ore de la data constatării atingerii limitelor stabilite în prezenta hotărâre.

(4) Zilnic, pe baza rezultatelor testelor persoanelor nou-confirmate, gestionate în aplicația «corona-forms», Serviciul de Telecomunicații Speciale va prezenta automat, la ora 10,00, pe platforma «alerte.ms.ro» rezultatul calculului ratei de incidență conform formulei prevăzute la alin. (1).”

6. La articolul 16, alineatul (16) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(16) Respectarea aplicării măsurilor prevăzute la art. 10 pct. 1, 11, 12 și 2 se urmărește de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Afacerilor Interne.”

7. În cuprinsul anexei nr. 3, sintagmele „incidența cumulată a cazurilor în ultimele 14 zile” și „incidența cumulată în ultimele 14 zile a cazurilor” se înlocuiesc cu sintagma „incidența cumulată la 14 zile”.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul sănătății,

Vlad Vasile Voiculescu

p. Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,

Mădălin-Virgil Mihai

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,

Claudiu-Iulius-Gavril Năsui

Ministrul tineretului și sportului,

Carol-Eduard Novák

București, 25 martie 2021.

Nr. 348.

Secretariatul de Stat pentru Culte,

Victor Opaschi,

secretar de stat

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Cătălin Drulă

Ministrul energiei,

Virgil-Daniel Popescu

Ministrul muncii și protecției sociale,

Raluca Turcan

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

